

**2006 MALÎ YILI GENEL VE KATMA BÜTÇE KANUN TASARILARI İLE 2004 MALÎ YILI GENEL
VE KATMA BÜTÇE KESİN HESAP KANUNU TASARILARININ
PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU GÖRÜŞME TUTANAKLARI**

-----O-----

11.Kasım .2005 Cuma

İÇİNDEKİLER

TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI

- Tarım Reformu Genel Müdürlüğü

- Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü

MİLLÎ SAVUNMA BAKANLIĞI

- Savunma Sanayii Müsteşarlığı

.....
BAŞKAN –

Sayın Hamzaçebi, buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri; önemli bir Bakanlığımızın bütçesini görüşüyoruz.

Tarım sektörünün önemini belirtmeye şüphesiz gerek yok. Tarım, bütün ülkelerde, ülkelerin gelişmişlik düzeylerinden bağımsız olarak, hükümetlerin politikalarına konu olabilmektedir. Her türlü müdahaleyi, her türlü düzenlemeyi, her türlü sübvansiyonu ve transfer harcamasını hükümetler yapmaktadır. İster gelişmiş ülke olsun, ister az gelişmiş veya gelişmekte olsun, bütün ülkelerin tarım politikalarının ortak noktası budur.

Tarım sektörü, yapısı gereği, dönüşümün zaman aldığı bir sektör. Bugün sektörde bir dönüşümü planlayayım deseniz, bunların sonuçlarını almanız, diğer sektörlerle kıyasla çok daha uzun zaman alabilmektedir. Gelişmiş ülkelerin tarım sektöründe yaptığı dönüşümü Türkiye'nin bugün yapması için bir hayli kaynak ayırması gerekir ve bir hayli zaman geçmesi gerekir. Türkiye'nin tarımdaki dönüşümde böyle bir temel güçlüğü vardır. Üstelik, diğer ülkelerin 80'li yıllarda yapmış olduğu dönüşümden sonra, bugün, yeni bir dönüşümle, değişimle karşı karşıya olmaları gerçeği karşısında, Türkiye'nin işinin biraz kolay olmadığı görülüyor.

Ayrıca, tarım sektöründe belirleyici olan üretici değil her zaman için, bu kavram değişiyor. Tüketici artık tarım sektörünün biraz daha belirleyicisi oluyor. Tüketicinin tercihlerindeki değişiklikler ve tarladan tüketiciye kadar olan zincirde, tüketiciden önceki aşama, özellikle, o süpermarket aşaması, tüketicilerinin tercihlerinin üreticiye intikalinde bir hayli güçlü bir konuma gelmiş durumda. Bu da, üretici açısından zorluk arz eden, tarım sektörü açısından zorluk arz eden bir durum. Türkiye, şimdi, tam üyelik sürecinin başlangıcında, tarama süresinin başlangıcında buradan kaynaklanan çeşitli zorlukları da var biliyorsunuz. Avrupa Birliği'nin ortak tarım politikası ta 1962'lerde olgunlaşmıştır. 1962'lerdeki ortak tarım politikası, zaman içerisinde, tabii ki, çok değişiklikler geçirmiştir. 1968 yılında bunun yürürlüğe konulması, gerçek amacıyla uygulanabilmesi için, bir reform uygulaması yürürlüğe konulmuştur; ancak, onun dahi uygulanması çok uzun yıllar almıştır. Avrupa Birliği'nin bugün kendi içinden gelen güçlükleri vardır, çıkar mücadeleleri vardır, Avrupa Birliği'nin genişlemesi nedeniyle yeni katılan ülkelerden kaynaklanan güçlükleri vardır, Türkiye'nin güçlüğü de, henüz, daha, tarama sürecinin başlangıcında olması nedeniyle 10 yıllık süre içerisinde Türkiye'nin karşılaşacağı güçlükler, Avrupa Birliği'nin üyesi olan ülkelerin güçlüklerinden çok daha fazladır.

Ortak tarım politikasının başlangıçtaki hedefleri, gıda üretimini artırmak ve ülkelerin kendine yeterli düzeye gelmesini sağlamaktır, verimi yükseltmek ve piyasa istikrarını ve üreticinin elde ettiği gelirdeki istikrarı sağlamaktır; ancak, bütün bunların, o ülkelerde dahi çok yerli yerine oturduğunu, geliştiğini, istikrarlı bir hale geldiğini söylemek mümkün değil. Yine hedef, tarımdaki istihdamı azaltmaktır o ülkelerdeki, bunu başarmışlardır. Daha büyük işletmelerin kurulması, bir hedefi vardı, bu önemli ölçüde gerçekleşmiştir. Yeni katılan ülkeleri, belki, biraz daha farklı değerlendirmek lazım;

ama, sekizlerde veya onbeşlerde bunun gerçekleştiğini söylemek mümkün. 80'lere kadar bu ülkelerde önemli ölçüde sübvansiyon vardı. 80'lerden sonra, üretim fazlalıkları, işte sübvansiyon harcamalarının fazlalığı gibi bir sorunla karşı karşıya kalınca Avrupa Birliği ülkeleri veya o zamanki adıyla AET ülkeleri, bunlar, o ülkelerin tarım sorunları olarak tarım sektöründe değişimin zorunluluğunu ortaya çıkardı ve o yıllardan itibaren, bu ülkelerde politikalar biraz değişmeye başladı. Örneğin, bizim, 2001'de uygulamaya koyduğumuz doğrudan gelir desteği uygulaması o ülkelerde çok daha eski uygulamaya konulmuştur, 80'li yılların sonu, belki, 90'lı yıllar. Ancak, geline nokta da bakılmıştır ki, sübvansiyonların, transfer harcamalarının fazlalığının bütçede yarattığı yükü önleyelim derken, tarımda dönüşümü, yeni bir dönüşümü sağlayalım derken, doğrudan gelir desteği harcamalarının kimi ülkelerde eski destek seviyesinin de üzerine çıktığını görüyoruz.

Türkiye, bilindiği gibi 1995'te gümrük birliğine girdi; ancak, gümrük birliği tarımsal ürünleri kapsamıyordu. Şimdi, bu 10 yıllık süre içerisinde, tabii ki, Avrupa Birliğinin müzakere sürecinde Türkiye'ye şart koşacağı hususlar olacaktır, burada bir uyum bizden isteyebilir. Bilemiyorum, o konuda Sayın Bakan bilgi verirse memnun olurum. Biz, uyum konusunda, uyum şartlarını tam üyelik tarihine erteleyebiliriz ki, olabildiğince Türkiye'nin savunması gereken politika bu olmalıdır. Belki, bir üçüncü yol ara çözüm; ama, ara çözümü, ben, şahsen, hükümete hiç önermiyorum. Ara çözüm demek, belli ürünlerde, seçilmiş belli ürünlerde uyumu sağlamak; ama, bu, o ülkelerin tarım sektörüyle Türk tarımını karşı karşıya getirip, rekabete açmak gibi bir sonuca yol açar. Türk tarım sektörü, Türkiye tarımı buna uygun değildir. Tabii ki, hedef, Türkiye'de de, tarım için rekabetçi bir sektör olmalı; ama, bu teorik olarak güzel, kulağa çok hoş gelen bir kavram. İşte, bütün girdileri, piyasa fiyatlarından, piyasadan alacak bu sektör ve ürünlerini de, yine, piyasada oluşan fiyattan, piyasada satacak; ama, bu piyasanın dünyada ne kadar kendi şartları içerisinde, piyasa ekonomisinin mantığının içinde geliştiğini, işlediğini biliyoruz. İşlemiyor aslında, böyle bir piyasa yok henüz dünyada. Dolayısıyla, Türkiye'nin de kendi tarım sektörünü, böyle bir piyasa ekonomisinin, sadece piyasa ekonomi mantığının geçerli olduğu bir işleyişin içine atması mümkün değil.

Türkiye tarımı deyince, aslında, Türkiye'nin, gerçekte sanayileşme sorununu da konuşmak zorundayız. Burada, onu konuşalım anlamında söylemiyorum; ama, halen istihdamın yüzde 34, yüzde 35'inin tarım sektöründe olduğunu dikkate alırsak, tarım sektörünün gayri safi yurtiçi hasıla içindeki payının yüzde 11, yüzde 12'lerde olduğunu dikkate alırsak ve Avrupa Birliğinde bu oranlara sahip herhangi bir ülkenin olmadığını düşünürsek, gerçekte, Türkiye tarımını konuşurken, Türkiye sanayileşmesini de konuşmak zorundayız. Türkiye tarımında istihdamın yüzde 35'i bu sektörde ise, tarım sektörüne yapacağımız sübvansiyonlarla, desteklemelerle bu yüzde 35'i ne kadar destekleyebiliriz, böyle bir açmazı vardır Türkiye'nin, o nedenle, bu işgücü fazlasını diğer sektörlerle aktarmanın politikalarını Türkiye oluşturmak zorundadır. Çin'le rekabet etmek gibi bir kaygıya girip, sürekli tekstilde kalmak yerine ve onun yarattığı kayıtdışı istihdam gibi bir sorunla uğraşmak yerine, Türkiye sanayileşmesinde, bence, temel tercihlerini gözden geçirmeli, Çin'le rekabet edemeyeceği sektörleri bir kenara bırakmalıdır. Bizde, toprak bol; ama, verimsiz, işgücü, işte, sayılardan görüyorsunuz, bol; ama, kalite düzeyi yüksek değil, eğitim düzeyi yüksek değil. Sermaye, teknoloji kullanımımız da yeterli değil, yetersiz. Yeterli değil biraz daha kibar bir ifade, yeterli değil. Sektör bu yapıyla rekabetin içine atılamayacak durumdadır. Yani, devlet, bu sektörde daha çok uzun yıllar bir destekleme, bir sübvansiyon, bir koruma, kollama görevini üstlenmek zorundadır; ama, hükümetlerin 2000 yılından bu yana yaptığı, Adalet ve Kalkınma Partisi Hükümetinin de yaptığı, bu destekleri radikal bir şekilde azaltıp, radikal bir şekilde kısıp, faiz dışı fazla gibi bir maliye politikasına odaklanıp, tarımı kendi şartları içerisine bırakmak, çiftçiyi, köylüyü, üreticiyi perişan etmek olmuştur. Burada izlediğimiz...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Hamzaçebi, toparlayabilir misiniz.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, yeni başlamıştık.

BAŞKAN – 10 dakikanız bitti.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Adalet ve Kalkınma Partisi Hükümetlerinin Sayın Bakanları da, burada, gelip bize farklı bir şey anlatmış değillerdir. Esasen, bu hükümetlerin Tarım Bakanları, hem önceki Bakanımız hem şimdiki Bakanımız da, gerçekte bir şey yapmıyorlar; yani,

çaresizlik içindeler. Hazine Müsteşarlığının, Devlet Planlama Teşkilatının, Maliye Bakanlığının faiz dışı fazla hedefi etrafında odaklanıp, işte, tarıma şu kadar yeter dedikten sonra, Tarım Bakanları ellerine aldıkları parayı burada bize anlatmaya çalışıyorlar. Eline verilen fazla bir para olmadığı için Tarım Bakanlarımızın, Tarım Bakanları da burada bir şey yapamıyorlar.

Ben, keşke şey olsa diyorum, şu Ajay Chhibber gibi bir Dünya Bankası Türkiye Temsilcisi vardı, keşke, onun gibi bir Dünya Bankası temsilcisi olsaydı. Biliyorsunuz, o, yanlış hatırlamıyorsam, 2003 yılı bütçesini bir basın toplantısıyla protesto etmişti, komisyonda bütçeyi görüşüyorduk, bu bütçe yoksulluğa karşı bir bütçedir, tarım sektörüne karşı bir bütçedir dedi, aynı şeyleri biz komisyonda söylüyorduk, dikkate alınmamıştı, Tarım Bakanlığı bütçesi de görüşülmüştü zannediyorum, ne zaman Ajay Chhibber bu demeci verdi, hemen, bütçeye, Chhibber'in demecinden sonra 500 trilyon lira tarım sektörüne ilave edildi. Doğrudan gelir desteğine hemen ilave edildi. Bir Ajay Chhibber gibi bir Dünya Bankası temsilcisine Türk tarımının ihtiyacı vardır. Yoksa, AKP hükümetlerinin eline kalan tarım sektörü, bu yıl, 2006 yılında yine felaketleri oynayacaktır. Bu dediğim bir edebiyat değil, size rakamlarını vereceğim değerli arkadaşlar. Biliyorsunuz, ben, rakamsız hiçbir şey konuşmam, söylediğim şeyleri bir rakama mutlaka dayandırmaya çalışırım.

Bakın, 2006 hedefi nedir; yüzde 5 büyüme mi. Gayri safi milli hasılanın nominal artışı yüzde 11.3. Tarım sektörü için ayrılan, tarımsal destekleme için ayrılan ödeneğin tutarı 2005 sonuna göre yüzde 4.9 artıyor. 2005 sonu için 3.8 milyar YTL'lik bir tarımsal destekleme harcaması öngörülmüş, 2006 bütçesinde bu 4 milyar YTL'ye çıkmış; yani, nominal artış yüzde 4.9. Peki, gayri safi milli hasılanın nominal artışı nedir; yani, büyüme, enflasyon dediğimiz kavram, toplam yüzde 11.3. Demek ki, siz, bir kere... Zaten, 4.9 ile zaten enflasyonun bir miktar altında veriyorsunuz, büyümeden de pay vermiyorsunuz. Peki, reel olarak bakalım, nominal kıyasladık, reel olarak bakalım. 2005 yıl sonu harcamasının gayri safi milli hasılaya oranı yüzde 0,79'dur, 2006 yüzde 0,74'tür. Aslında, gerçek kıyaslama budur.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Evet, Sayın Hamzaçebi, tamamlayabilir misiniz. Uzatmayı da bitirdik.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sayın Başkan, bütçe konusunda rakamlar olduğu için pozitif ayırmacılık istiyorum.

0,74'e iniyor; yani, binde yarım oranında azalma var. Binde yarım, değerli arkadaşlar, 270 milyon Yeni Türk Lirası demektir. GSMH 540 milyar YTL olduğuna göre, binde yarım azalma 270 milyon YTL. Yani, hükümet, 2006 yılında, çiftçinin cebinden 270 milyon YTL'yi alıp, bunu borç ödemesinde kullanacaktır. Sayın Bakanın buna söyleyeceği bir açıklama var mıdır, bilemiyorum; ama, Sayın Bakanın yapmış olduğu açıklamaların, bir kısım açıklamaların da gerçeği yansıtmadığını söyleyeyim. Ben çok üzuldüm Sayın Bakandan bu açıklamaları duymaktan. Bakın, mazot ödemesi söylüyor bize, Sayın Bakan bize doğruyu söylemiyor. Bu amaçla diyor, bildiğiniz gibi, 2003 ve 2004 yıllarında 640 trilyon TL mazot desteği sağlanmıştır. Rakam doğru. Bu, yalnız, hangi yılın hakkıdır Sayın Bakan? Bu 2003 yılı için çiftçiye verilen mazot desteği sözüdür, 2004 yılını çiftçiye ödemediniz. 2005 yılında 400 milyon YTL ödediniz, 2004 ödemesi yoktur; yani, siz, çiftçinin 2004 yılı mazot desteğini cebinize attınız, bununla borç ödediniz. Cebinize attığınız sadece bununla sınırlı değil. Fındık üreticisinin 252 trilyonunu da hükümet 2005 yılında cebine atmıştır. Rakamlar burada. 4 ilde yapılan zarar tespiti, Doğu Karadeniz'in 4 ilinde yapılan zarar tespitinin tutarı 633 trilyon TL'dir. Bunun, ben, 296'sını öderim demiş hükümet. Geçen yıl, Aralık ayında, bizim baskılarımızla 44.6 trilyon lirasını ödedi, 251 trilyon lirasını bu yıl ödemesi gerekiyordu, ödemedi hükümet. Biz bu bütçe görüşülürken, o zaman, burada, ödenek önergeleri verdik, bu ödeme bütçede yok, lütfen, bunu koyalım; ama, iktidar grubu bunu kabul etmedi, Sayın Bakan kabul etmedi. 251 trilyon lirayı, hükümet, fındık üreticisinin don afetinden kaynaklanan zararını cebine atmıştır. İkinci bir şeyi daha cebine atmıştır. Fiskobirlik'in 2001 yılı ürününden, don nedeniyle, stoklarında kalmış olan 100 bin ton fındık, don nedeniyle değer ifade etmiş, piyasaya sunulmuş, Fiskobirlik satmış, bunun 235 trilyon lirasını bütçeye aktarmış. Hiç hesapta yoktu, don olmasaydı bu fındık yağlığa gidiyordu, bu değer ifade etmiyordu, don nedeniyle değer ifade etti. Gelin, bu parayı üreticiye verin dedik en azından, şu 252'nin karşılığı olarak, onu da vermedi. Hükümet, fındık üreticisinin 252 trilyonunun...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Evet, Sayın Hamzaçebi, üçüncü defa...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sayın Başkan, lütfen bu toleransı gösteriniz, toparlıyorum.

BAŞKAN – Sayın Hamzaçebi, toleransın da bir sınırı var, o sınırı aştığımızı söyleyeyim ben açıkça.

Son cümlelerinizi alayım, lütfen.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Toparlıyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Yani, toparlama değil, tamamlayalım, son cümlelerinizi alalım, lütfen.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sayın Başkan, genellikle suiistimal etmek istemiyorum; ama, Milli Savunma bütçesinde az konuşacağım.

BAŞKAN – Öyle bir şey yok biliyorsunuz, bütçeler arası mahsup sistemi uygulamıyoruz.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sayın Başkanın hoşgörüsünü suiistimal etmemek gerekir, doğru, Sayın Başkanı da zor durumda bırakmak istemiyorum, son cümlelerimi söylüyorum.

Neden fındıkta durum böyle; çünkü, Sayın Başbakanın bir danışmanı fındığın patronu, fındık politikasının patronu o. O fındık fiyatının düşmesini istiyor yurt içinde. Buna karşı Tarım Bakanları aciz. Tarım Bakanının yapacağı hiçbir şey yok; çünkü, Sayın Bakan konuşmasında hiçbir şey söylemedi fındıkla ilgili. Yani, üretici perişan olmuş, hiçbir şey söylemedi Sayın Bakan. Merak ediyorum, bu konuda ne söyleyecek.

Son olarak şunu söyleyeyim: Bütçenin, üç transfer harcaması vardır; faiz harcamaları, tarımsal destekleme, sosyal güvenlik. Bunun sınır konan iki tanesidir, tarımsal destekleme, sosyal güvenlik. Buna, IMF ve hükümet sınır koyar, faize sınır koymaz. Konu, tasarrufumuz nereye gidecek, nereye gidecek, tarıma mı, bir miktar daha tarıma versek mi, sosyal güvenliğe de bir miktar daha versek mi, yoksa, faizleri mi, borçları mı ödesek, bu konuda, sınırlar, yükler, bu iki sektör ve alan üzerindedir.

Evet, sözlerimi tamamlıyorum, mecburen tamamlıyorum. Daha sonra sorular bölümünde soruları soracağım. Esasen, bunları hedefleyen, düzeltmeyi hedefleyen önergelerimiz var. Ben, bu önergelerde de, bunları, sizlerin dikkatine sunacağım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

.....

.....

BAŞKAN – Sayın Hamzaçebi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sorularım şunlar: Yüksek Planlama Kurulunun kabul ettiği 2006-2010 yıllarını kapsayan tarımsal stratejide her yıl tarımsal destekleme büyüklüğü gayrisafi milli hasılanın yüzde 1'inin altına inmeyecektir denilmektedir; ama, 2006 bütçesinde bu yüzde 0,75 olarak öngörülmüştür. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz? Yani, alıştığımız gibi her zaman hükümet olarak bir şeyleri vaat edip daha sonra aksini yapmanın bir örneği mi?

İkinci konu şu: Fındıkla ilgili değerlendirmelerimi yapıp sorularımı sormuştum. İlave olarak şunu sormak istiyorum. Daha önce 626 trilyon liralık bir zarar tespit edildiği bildirilmişti.,2004 sonunda Bakanlığınızdan aldığım bilgilere göre. Şimdi, bu zarar miktarının 633 trilyon lira olduğu gözüküyor ve bir ilimizdeki artıştan kaynaklanıyor, o da Giresun'dan. Tabii ki, orada eksik bırakılmış bir zarar miktarı varsa, onun tamamlanmış olması, artırılmış olması mutluluk verici. Ama, aynı konu acaba Trabzon'da, benim burada bütün değerlendirmelerime, eleştirilerime rağmen, yapılan yanlışlık da olmasına rağmen neden düzeltilmemiştir?

Üçüncü sorum da, kuş gribine karşı Genel Kurulda yaptığınız konuşmada hastalıklı, kanatlı hayvanların etlerinin yenmesinde hiçbir sakınca diye bir açıklamada bulundunuz. Yani, önlem olarak topluma bunu ilan ettiniz. Ben, kendim dinledim sizi, Genel Kurulda oradaydım Sayın Bakan. Acaba, vatandaşımız hastalıklı olmayan hayvanın etini nasıl ayıracaktır? Bunun takdirini vatandaşa bıraktınız ama, vatandaş bunu nasıl yapacaktır; sizden beklenen gerçekte üretimden perakende aşamaya kadar bütün aşamaları denetlediğinizi herkesin bu eti tüketebileceğini söylemekti; ama, bunu söylemediniz.

Bir de bu kuş gribi aşısı üreten bir enstitü vardı; o hükümetiniz döneminde kapatıldı. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Teşekkür ederim

.....

BAŞKAN –

Sayın Hamzaçebi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederdim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, komisyonun değerli üyeleri; Millî Savunma Bakanlığı bütçesi üzerinde, bütçe büyüklüğü hakkında bazı değerlendirmelerde bulunmak istiyorum.

Özellikle 2001 yılından sonra uygulanan istikrar programı uyarınca, hedeflenmiş olan faiz dışı fazlaya ulaşabilmek amacıyla kamu harcamalarında kesintilere gidilmektedir, tasarrufa gidilmektedir ve bütün kamu harcamalarında olduğu gibi, Millî Savunma Bakanlığı harcamalarında da bu kesinti yapılmaktadır ve Millî Savunma Bakanlığı bütçesinden yapılan kesintiler de, faiz dışı fazla hedefine ulaşılmasında önemli bir rol oynamaktadır. Ancak, bu kesintileri ve Millî Savunma Bakanlığının bütçe büyüklüğünü değerlendirirken, bu bütçe içerisinde yer alan ödeneklerden, kullanılmayarak ertesi yıla devredilenleri de dikkate almak gerekir diye düşünüyorum; çünkü, ertesi yıla devredilen ödenekler, giderek her yıl bütçesinde, bir öncekine kıyasla daha artan bir seyir izlemiş ve elimizde 2004 yılı rakamları olduğu için 2004'ü söyleyeceğim, 2004 yılında çok önemli bir düzeye ulaşmıştır. 1998 yılında 194 trilyon lira olan bu rakam, 1999'da 390, 2000'de 979 trilyona ulaşmış, 2001'de 1,3 katrilyon, 2002'de 2 katrilyon, 2003'te 3,3 katrilyon ve 2004'te de 4 katrilyon liraya ulaşmıştır. Bunlar, o yılın bütçe büyüklüğü içerisinde, Parlamentoya sunulan bütçe büyüklüğü içinde yer almış; ama, yıl içinde kullanılmaması nedeniyle ertesi yıla devredilen ödenek olarak ertesi yıla devretmiştir. Bu verdiğim rakamları reel olarak ifade edecek olursak, 1998 yılında gayri safî millî hâsılanın yüzde 0,36'sı iken, 2004 yılında yüzde 0,93'üne ulaşmıştır; yani, 2 katına ulaşan bir büyüklüğe gelmiştir. Bunu bütçe ödeneklerine oranlarsak, ertesi yıla devreden rakam 1998 yılının bütçe ödeneğine kıyasla yüzde 13,6 iken, bu, 2004 yılında yüzde 29,9'a gelmiştir, yani, yüzde 30'lara gelmiştir. Bunun önemi şurada. Örneğin, şimdi 2006 bütçesini görüşürken, 2005 yılından devredecek olan ödeneği 2006 bütçe büyüklüğü içerisinde görmüyoruz. Dolayısıyla, Millî Savunma Bakanlığı bütçe büyüklüğün değerlendirirken bunu dikkate almak gerekir. Buradan şu sonuca varmak istemiyorum; yani, Millî Savunma Bakanlığı bütçesinde kesintilere rağmen gerekli ödenek vardır veya fazlasıyla vardır anlamında bir sonuç çıkarılmasını özellikle istemem; çünkü, onu değerlendirebilecek durumda değilim, ayrıca, Türkiye'nin bulunduğu coğrafya, şu an içinde bulunduğu konjonktür, gerçekten Millî Savunma Bakanlığı harcamalarında öyle kısıntı yapılması için çok kolaycı bir söylemi ifade etmeyi mümkün kılmıyor. Yani, bunu özellikle belirtmek istiyorum; ancak, bütçe büyüklüğünü doğru değerlendirebilmek açısından, ben bu bilgiyi Komisyonun, Hükümetin, Millî Savunma Bakanlığının dikkatine sunmak istedim.

Teşekkür ederim, saygılar sunarım.

BAŞKAN – Sayın Hamzaçebi'ye teşekkür ediyoruz.